

պէս է, բայց թէ ի՞նչու նոր դիմակի տակ է մտնել, այդ էլ գուցէ ունի իր խորհրդաւոր նշանակութիւնը։—Մեր նոր քննադատները գրածուսում ճիշդ երևում է կողմնապահութիւն և մասամբ նորին։ Կրօնացի մէկը Ուսումը բարձրացնել է մի գերաստուհուն, միւսը *** այդ գերաստուհուն վայր է գցում և մի ուրիշ գերաստուհուն բարձրացնում—այսպէս և *** ի գոյում գերաստուհուն Ուսումն է փնտում և այսպէս փոխադարձ, առանց հաշիւ տարւել թէ ինչ են ստում և թէ որքան վայել էր այդ արածը իրանց։ Բացի սրանից նկատուում է նրանց երկուսի գրչում ևս մի տեսակ խեղճ հայեցողութիւն և լեզուական, որից պարզ երևում է, թէ այդ պարունները մի հաշիւ ունեն Միտաւորի հետ։ Մինչև անգամ դէպի և Արամեանցին մտտի գերաստուհունը նոյն գրչին են շարժում։ այդ անխայտ և բնուում է Սափրակների փրարներով եւմբ, իսկ սրանց հարստական մնացած միւս գերաստուհունները բարձրացնում երկնքը հասցնում, Ստակասին բարձր գասում Արամեանցի։ Պարունը քննադատները իրանց հաշիւ չեն տալիս, թէ այդպիսով գերաստուհունի սիրտը կտրուում է և գերաստուհունի մտտի զովարանութիւններ տալիս, որ երկուսն էլ ունեն իրանց փաստ հետեւանքները։ Արամեանցի նկատում է, երբ մի գերաստուհուն, կամ մի այլ պաշտօնակատարի հենց, որ արժանի չէ, գովես, նա կը հպարտանայ, բայց որում չէ թերի այդ գովասանքը, այլ կը փաստէ, իսկ ում արժան է գովես, նա աւելի կը կրկնապատէ իր եռանդը, թէ է և փրարին էլ գուրկ չի լինի հպարտանարուց։ Բայց մի գերաստու, երբ իրարէ լուծ է, նրա վարդ տան, նրա սիրտը կտրուում է և բնքը մինչև անգամ թողնել է ուղղում։ Այս տարիայ խոմբը յերաւի մեծ է, բայց անհամ է, նա մասնաւոր ներկայացրած պիտանները այնքան անհամ է, զարդակ են, որ գարձալ կեցցէ ժողովուրդը, որ այդպիսի պիտաններին յամախում է Սիմիէ այդպիսի անկեղ, անշուք պիտանները արժանի ներկայացնել մի բնի վրա, ուր թմարածական գործը նոր ուղբ կանգնել է պետում։ Բայց, ինչ և իցէ, այս այսպէս Այլ մի գրչինը մեր գերաստուհիքը և գերաստուհունը առանձին առանձին, քննելը, տեսնելը և շոշափելը—Ուսումն է *** ի քննադատութիւնը նաև աչքի առանց թողնուածներն կարողացաներ և սկսել գերաստուհիներից։ Ասողիքը մեր առաջին գերաստուհին է, նրա ամպլուան դրամաներում առաջին կարգի դերին են, հերոսուհիների դերերը։ նա իր գերերում լուծ է, քննի որ նրանից լուծ չունենք։ Միշտ նկատուում է, որ Ասողիքը իր գերը լուծ է ստիպում։ նրա ձայնը, մանրները վատ չեն, միայն խօսքերը ընդհատուած են արտաստում։ դեռ նախադասութիւնը չը փրարացրած—նրա մի պակասութիւնը շատ դանդաղուտ լինելն է, միմիկը կարծես սակամայ է անում—երբ հարկաւոր է լինում շարժանք արտաբեր, նրա առանձինք երևում են, որ աւելի ծիծաղի է նմանում և այս բնական պակասութիւնը են Արամեանցիների ամպլուան նոյնն է, ինչ որ Ասողիքինը, բայց սրա ոչ ձայնը, ոչ շարժումը և ոչ քայլումը լուծ են։ նա միշտ խօսելու ժամանակ գրուել թափախարում է և ժողովուրդին նայում, կանգնում է շատ անբնական ընդգլած, կարծես անխարում է ժողովուրդին հասնում էք ինձ։ Արբ ինքն է խօսում գերումն է, երբ գրանցելը նա լուծ կանգնած կամ նստած ուրիշ սիրտով է գրողական և յամախարի օգնեցնելին է նայում և երբեմն յուշարարին, որ իմա

նայ իր խօսելու հերթը։ Մի պակասութիւնն էլ սրա այն է, որ եթէ մի նախադասութեան մէջ հինգ բառ կայ, միքի երկու բառը չեն լսուում—խեղճութիւն, փորն են ընկնում։—Սիրանուշ լուծ էր իր դերերում, քանի Արամեանցիները չը կար, բայց երբ նա կայ, Սիրանուշ միայն անստաբի համար վատ չէ, թէ է խողը համեմատարար ցածր է Արամեանցի ստերեոտիպում։ Սրա ամպլուան է կեծէնի և ստերեոտ, ձայնը համակրական է, բայց խղճուն է։ Արամեանցիների ամպլուան նոյնն է, ինչ որ Սիրանուշինը, թէ ստերեոտ և թէ կեծէնի, սորա խողը գրութեան է լուծ ապագայ է խոստանում, միայն շատ շատ շատ է խօսում, երբեմն խոսնում ձայնը, այս մի մեծ պակասութիւնն է, կարող է ուղղի, գերը ստիպում է շատ լուծ, թէ է գերի բնաւորութիւնը դժուար է հասկանում, այս վերջինս նկատուում է նաև միանում։—Այս այսպէս լինելուց յետոյ, որը երևում է, որ անանց Արամեանցի և ստանց Սիրանուշ մեր բնքը կարող է լուծ կատարուել, կարելի է մինչև անգամ ասել, որ աւելորդ է լուծ Արամեանցը մեր առաջին գերաստուհին հետն-պիտան, որը կատարուել արտաբեր է, նրա ամեն մանրները, կանգնածը, գրիքը լարած, մտածած է, ձայնը գործելու։—Ստակասինը վատ չէ իր դերերում, նրա դերը գրան-պիտան է, նա լուծ գերաստուհին է, բարձրացրած ժամանակ կարողում է և շատ անհամ երևում։ Այն մի ստիպումութիւն, բնքը գուր եկած ժամանակ զովարան գրել։—Հուշարարին շատ է նախում է ստիպարար դիմելու մարդ թողնում հասարակութեան հետ է խօսում։ Պարուն մեր տեղական ոյտերին։—Մեր տեղական ոյտերից ամենից բարձր կարիք է դասել երաւար Սափրակներից, բայց մեր քննադատները նրան աչքից զրկել են, որովհետեւ, ինչպէս վերը յիշելից, Արամեանցի բարեկամ է։ Այս լուծ խօսքով չեմ ստում, այլ կը հաստատու փաստելով։ Մի անի, որ այս տարի նոր էր մտնում խոմբը, գերաստուհունի շատերը ստում են սեղի կամ նում և երբեք գնալ, պատիւ ու աւելանայ, ընդհանրանում թեզ գովել, Արամեանցի պէտք է հետո կենա—ահա թեզ օրինակ Սափրակներից, որ աչքից ընկած է։—Տեղական գերաստուհունից միայն Սափրակների կարողանում է հասկանալ գերի բնաւորութիւնը, թէ կեղտ միայն մի տարուայ գերաստուհին է շատ թէ թեզ արհեստին ծանօթ է Սափրակներից եթէ իր մի պակասութիւնը ուղղէ, կարող է լուծ գերաստու լինել։ Գրչից էք անցնալ տարին, ինչ գերաստուհինը չէր կարողանում ետին օրուայ մէջ պատրաստել յանձնուել էր սրան որ երկու օրուայ մէջ պատրաստում էր բնք գուր կայ։—Սիրանուշ էք շէրիկ գերը Միտաւորի երբ չը կարողացա հասցնել, Սիրանուշ սրան տրփեցա, որ երկու օրում գուր բերց, Արամեանցի ուսուցալ կեցած ժամանակ, նրա գերին էր կատարում, կատարել այդ և Երևան—երկու օր միայն ստիպուով գերը խղճումս ունեցէ՞ր պ. պ. Ուսում է ***, Մինչև այսօր ինչ դեր կատարել է, յաջողակ է անցել, նա, մինչև անգամ, ինչպէս ինձ ասացին մի քանի աչքից անդրադարձի յայտնի անձինք, «Այս օր Գրչիքն մէջ Սարգիսի դերը և Երևանի թիճ ի մէջ Գրչիքի դերը համեմատարար, շատ լուծ կատարել, (1) քան թէ Արամեանցի և Տեր-Պաւլեանցի կոմիտները, նշանակում է նա է և լուծ կոմիտ, թէ է կոմիտները նրան այդ դերերը չէ տալիս։

Երկրորդ տեղը բնուում է Տեր-Պաւլեանցի, զա իսկապէս ծնված է կոմիտները համար, նորտ ամպլուան այդ է։ Արամեանցը մեր տեղական պիտաններում յաջողակ է հասկանում է հանգուցալ Արամեանցից Ստակասինցի պիտաններում, բայց և օրական թարգմանութիւններում այնքան լուծ չէ։ Միտաւորների վրա շարժէ մինչև անգամ քննութիւն գրել, նրանք մի փոքր միտուութիւն անել գիտեն, իսկ գերի միտը հասկանալ երբեք։ Գեթ թէ ստում է „Niemand will ein Schuster sein—Jedermann ein Dichter“—(Այդ չէ կամեում կոչակար լինել, բոլորն էլ ցանկանում են բնաստեղծ լինել) —ահա՞ զոցա քննութիւնը։ Պէտք է նկատել, առհասարակ կանոն չէ, որ խողի ժամանակ գերաստուհինը հասարակութեանը դիմել, այդ ստում են միայն սպերայի գերաստուհինը, միայն այն նպատակով, որ ձայնը ընկնի կոմիտների մէջ։ Մեր պարունի գերաստուհինը և գերաստուհիքը այդ ստում են ասանց բացատրութեան, բացի Արամեանց և Սափրակներից, որ ինչպէս երևում է հետեւի Արամեանցի խորհրդին։ Խորհուրդը կը տանք միանելին էլ հետեւել Արամեանցին։

Քառասն յամախոյ

ՆԱՄԱԿ ԱՅՆԱԿԱՆՆԵՐԻ

18 թիկտեմբերի

Հայոց առածը ստում է, «մի քոտու ոչխորը ամբողջ հօտ է փչացնում»։ Մի անբարեկարգած ուսումնարանը ամբողջ ժողովուրդը ուսումնարանների վրա ստանել է գցում, ուր մնաց թէ մի քանիք։ Բռնակը Արամեանցի ուսումնարանները, որոնք վարձութեան տգիտութեան պատճառով շատ ցատկի գրութեան մէջ են գտնուում։ Բաւական է, որ մինը կաշառէ վարույթի, կամ հոգարարութեան, իր ունիկ կեդրոնավոր, նա լինում է ուսուցիչ։ Այդ պատճառով Արամեանցի ուսումնարանաց ուսուցիչների մեծ մասը ուրիշ ուսումնարանների արտաքոված կամ ամենին ուսումնարանի չեմբը չը տեսած անձինք են։ Այդպիսի անձերից կարող են մեր որդիքը շահիկ բարոյակուս Խաբաբուշուր տարի թիկտեմբերի միտակային կոմիտարիան Արամեանցի երկուսն ուսումնարանաց, միայն ուսուցիչների Երևանի համար, ուղարկում է 9,000 ռուբլի. ոչ ու տարի բացի այդ գումարից Ս. Փրիկը երկուցին պէտք է տայ 2,500 ռուբլի։

Իսկ աշակերտաց և աշակերտուհիաց թողարկելու մտնում են վարույթի և հոգարարութեանց զրպանները։ Արամեանցի ուսումնարանը 12 տարիայ ընթացքում շրջանային և ոչ մի սնու։ Կոմիտարիան միշտ պարտաւոր է փողը տայ, բայց արբիւրէ պահանջուում համար կրէք չէ մտածում։ Տե՛ս, մինը հարցնում է, թէ այդքան փողը ո՞ր կերթայ։ Արամեանցի 6000 ռուբլի Արամեանցի ուսումնարանի երկրորդ գրաստան ուսուցչաց ունի պիտան, բայց այս տարի ոչ մի աշակերտուհի չարժանացա երրորդ մտնելու։ այդ պատճառով երրորդ գրաստանը փակելու։ Այդտեղ ոչ թէ աշակերտուհիք էք մեք երկու օր, այլ ուսուցիչները, որոց մեծ մասը ուրիշ ուսումնարաններից արտաքոված են։ Բայց որովհետև մեր պ. տեղի կարայն էր, միւսը թե՛ն, երրորդը ամենից շատ կաշառ տուողը, չորրորդը խաշիւրայրը, հինգերորդը շատ կողմնապահ ունեցող է այլն, այդ պատճառով ընտրել

էին ուսուցիչ։ Արբ հարցաքննութեան ժամանակ չը տեսնուցալ այդ ուսուցչաց աշխատութիւնը, որը պատճառ բունց աշակերտութեանը ծուլութիւնը, որը անբարեկարգութեանը և որ պարմանային է, իրանց տկարութիւնը։

Բայց ամենից ծիծաղաշարժ յայտնվուցալ պ. Արևուս Ստակասինի նոր մանկավարժութիւնը։ Արբ ուսուցիչը աշակերտուհիները պահանջում էր, որ նրանք իրանց գասերը բերան անեն։ Արբ հարցաքննութեան միջոցում աշակերտուհիք կարկուտի նման պատմում էին իրանց դասերը, ամենուս զարմանքը գարձաւ այդ կողմը։ Հանկարծ թեմական տեսուչը սկսեց հարցնել այդ պատմած դասերուն իւրաքանչիւր նախադասութեան միտքը։ Աշակերտուհիք շուտեցան, իսկ մեր նոր մանկավարժը լուծում էր հարցաքննութեան ժամանակ ինքը պատասխանել թեմական տեսչի հարցերին։ Արբ չը մեր մանկավարժը տեսնելով, այդտեղ ասել էր գնաց իր նոր ուսումնարանը, մենք պարտական ենք այն ժամանակ հոգարարութեան պահանջը կտուտ։

Ինչպէս տեսանք, Արամեանցի ուսումնարանից մի գրաստան պակասուցալ, բայց գարձալ հոգարարութիւնը պահանջում է նշանակալ փողից աւելի ըստ լուծ թող հոգարարութիւնը մեզ ցոյց տայ, որ այս ինչ աշակերտուհիք կամ աշակերտը կարողացալ առանցին միայնակ ստանալ, մենք պարտական ենք այն ժամանակ հոգարարութեան պահանջը կտուտ։ Իրու վրա մտածել 12 տարուայ ընթացքում աշակերտների և աշակերտուհիաց թողարկելը, համարելը թէ, մտնում է հոգարարութեան սնուղը իւրաքանչիւր տարի 500 ռ. գումարը ընում է 6000 ռ. Սիմիէ չէ կարելի, որ այժմեան հոգարարութիւնը չը հետեւի իր նախորդներին, և այդ փողը ստիպուով շահեցնելով, աշակետ ուսումնարանները վարանորդել։ Ահա Սափրակներից ուսումնարանը 50 տարի յուսումնարան ունի, բայց նորա մէջ երբեք վարանորդութիւն չէ կրած. այժմ էլ բոլորովին հնացել է, և որովհետև կտուրը հողով է ծածկված, այդ պատճառով ամենուրեք անձերի ժամանակ կարծում է խոնարանութեան պատճառաւ աշակերտների մեծ մասը տկարանում են։ Մի և նոյնը պատճառ է, որովհետև ուսումնարանները զրանցից Արամեանցի ուսումնարանները շատ և շատ կեղտոտ են։ Հաստակները այնքան կեղտոտ են, որ, կարծես թէ, ստիպուով չեն պատսուծ։ Պատերի վրա նկարված են մատիտով, կամ գրչով կանաչաւ ծիծաղաշարժ պատկերներ։ Արամեանցի ուսումնարանում միշտ աշակերտուհիները միմեանց կամ ուսուցիչների մասին գրում են անպատիւ խօսքեր։ Այդ բաները վարույթի և հոգարարութեան հոգը չէ. նա միայն ստիպ է գուպ լինել, որովհետ չէ. նա Պարմում 11,000 ռուբլով մեծ գործ կարելի է կատարել։ Չէ կարելի ուսումնարանների համար վարձել այնպիսի ուսուցիչներ, որոնք պարտակեն ուրիշ գործերով, որը զանդարտ է և մի և նոյն ժամանակ ուսուցիչ, որն էլ գերանկ է. այդ պատճառով ուսուցիչները յամանք բոլորովին լինում։ Մեր տեսուչը ժամը 10-ին թէ Արամեանցի, թէ Արամեանցի ուսումնարաններում ինչպէս հոգարարութեան և ինչպէս աշակերտների ժամանակ մի և նոյն օրը կրթուել էր գրաստանութիւն անել, բայց թէ ի՞նչպէս երկու ուսումնարաններում, զա շատ պարզ է։ Այսօր մի ուսումնարանից բացակայ է

